

Landskap: Skåne, Halland

Inlämn. av dovote v. Tydow

Härad: Gärds, Faurås, Halmstad
Oxie, Årstad.Upptecknat av: Olika personer (se!
saml. o. i "God afton om I hemma
Åkoxxx är...")Socken: Vittskövle, Arrie, Alfshög,
Krogsered, Kinnared, Vessige.

Berättat av:

Uppteckningsår: före 1917. Född år i

LUND UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör	Majvisor:	sid.
"Ack ljuvlig tid...."		1-9
"God afton om Ni hemma är..."		18-19
"Godafton! Bonden hemman är..."		20-23.
"God kväll om ni hemma är..."		24-25.
"God afton! Bonden hemma är..."		26-28.
"God afton bonde om ni hemma är..."		31-32.
"God afton om I hemma är..."		33.

Staffansvisor:

"Staffan han rider sina hästar till vanns..."	9-14
"Staffan var en stalledräng...."	14-17.

Skåns
Vittskövde pr.

1.

inf. av Prof. v. Sydow
fr. olika personer

Majvisa.

Deck, givlig lid,
när lid på marken bâa frukt,
all blad och blommor giva lukt.

Deck, givlig lid!
Sai fjolar i skyen kritta,
var på sitt sitt lörejunga Gud,
all blad och blommor kitta,
och bergen giva Gud.

Såar vi var lid 4393

i ångor, Skryder, Blodg och mark
från en till annan Hjulig frukt
i so och i fjid
få sjunga och arhöra
en hälig sång med klar musik,
den hörts av intet öra,
den honom varer lik.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 2

Såar sara bär

en austländs hälig frukt
med ljulig smak, beträfflig lukt
och väld hä.

Såar Kalle valnöt ninner

4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2.

3

så klart, som om det knista,
och man från solen finner
ett sken i djupsan dal.

Ack, gyllene lid!

Si del ej lust att leva här,
när man är fri från aus besökt.

Ack, gyllene lid!

Han bor del oes grant märke,
all döden aus gösta sker,
ni ni med ångelan märke,
ty där finns gläjen all.

Bolink det väl,

4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

har fåest den luttan vana må,
som kan si snabb en ände fö.

Bolink det väl!

I dag är mannen är heile,
i morgon är han kan i mund.

De störe med de småre
ha faint i allt stand.

Rikedom och stat,

och annat, som här glindra må,
jag icke mer priser på,
ja ej grannläk.

Sy döden gär dem lika

4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.

igenom sina skrysa skott,
bid' fästiga och rika
dem har han alla bort.

Jag ej frestar,
Vad grundlös rikedomen är
för vad som finns i världen här,
jag ej frestar.
Men himmelen allena
har ej äi och vara skall,
och död finns där ej mera,
ty där finns glädjen all.

Ej klazogrik, 4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6

Ej hunger, past ova dyrar lid,

Ej krig ova örlij, jäkt ova skrid,

Ej klazogrik,

men där finns föjd och gamman

i himlens höjd bland englars kor;

den Gud ger aussamman,

som fir upp i hand son.

Ett givoligt ständ

där herrans hus och tempel är,

ky sol och mäne lyser där.

Ett givoligt ständ

Fr jag ar sny betung ad,

4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

H.
7

si glädes jag, när jag länker på,
vad glädje, frojd och hygnad,
Guds barn där skola fi.

O himmels höjd,
dai portar utar pilor är,
grundvalar utar stenar skär.
O himmels höjd!

Dai licens vatten klar
för Gud och lammet rinnar mi,
och licens hied det var
uppsi dess gator skär.

Ler autid si. 4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8

att du av denna lust och föjd
en gång må bli himmels hujd.

Ler autid si!

Hj röjr livet att finna
på denna världens vida borg?

Vår sista levnadsstämma
är icel vid och sorg.

Föräf min synd
O, store Gud och fader hueil
för din lös död och pena skuld,
förlåt min synd!

Och skyrk mig med din anda,

att jag nu denne gammaldal
fai flytta hin det landet,
som är din frälsel.

Staffans visa I.

Staffan han röder sina hästar till vanns,
Taka med oss julanatt.

Di såg han en sjäman i Östens rike land.
Taka med oss för oss alla.

Den sjämanen hon lyckte över Bellsheims stad,

men mest över hufet din barnet det var.

4293

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10

Gaffan sig inför Herodes macka gi:
"I natt är en fräder, som är bättre än du."

"Själv kvara skall jag ha dig uppri dessa dina ord,
förrän den hunden han flyttar upp och gal."

Den hunden han var stekkr och lagdär uppifat,
han backade sina vingar så högt, som han gal.

Herodes han slog sina handekar uti bord,
sen reser han sig upp från sin kung eliga stol.

Hedder han gängar sig åt skenstället med,
där skräddare han de falarna lät.

Han klapprade den bruna, han skykta den gri,
den gule den lade han gredssölen uppå.

Den rida han sig åt vägens fram,
där möter han var Herr sa gammal sa man.

"Jag, vad skall du rida så skridlig en fram?"
"Jo, rida skall jag till Boklakens stad."

"Jag, vad skall du göra uti Boklakens stad?"

"Förände var Herr sô likt ett barn."

4393

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12

"Det plågar väl att vara en gammal mans plågad,
att mäe som hvä mötas, si talas de väl vid.

Det plågar väl att vara en gammal mans plågad,
att mäe som hvä talas, si sätta de sig ned."

Vår Herr han sätte sig fin jordena ned,
solun och månen de skapade han därvid.

"Nu harer jag val skapat fin si däjliga ting,
skrapa du nu hvä lika och sätt dem därmed!"

4393

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7
13

"Herodes han sätte sig till jordens ned,
ormar och slanger de skryssade han dövid.

"Nu haru du ju skapat hoi si groliga öjue,
men da han vaktun gira dem till euer and."

"Var Herre han räckte ut sin mädriske hand,
si gav han dem till men släkt ingen and."

"Herodes han svängade sin gängare omkring,
den ridaer han hittatka i leva och i spising.

Su he vi sjungit visaun från början och till slut,
Tacka med oss julanallt.
Så märka vi eder en fröjdafull jul. 14
Tacka med oss för ous alla.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Staffans visa II.

Staffan var en stadsdräng, en släktsdräng,
han valtnar sina förlagfem
i ra i ra i sjung fävraua ha.
Kom gossear, låtme os luckiga vasa,
en gang jul om aist bara.
Sjung fävraua vasa ra.

4393

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

15

De hvä de var snarta, ja snarta,
de var si smala och smarta.

De hvä de var vita, ja vita,
de var varandra si lika.

Den fente den var appselgå, ja appselgå,
den viser själv Staffan pi.

Gubben hette Joakim, ja Joakim,
han bjöd oss alla shiga in.

Gumman hette Lasa, ja Lasa,

hon bjöd oss av det klara.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 16

Lonne hette Lasse, ja Lasse,
hon bjöd oss in på kaffa.

Dottern hette Anna, ja Anna,
hon bjöd oss öl av kannan.

Drängen ligger i bänken, i bänken,
han väntar uppas i skinken.

Pigan hette Anna, ja Anna,
hon bjöd oss äppelen sina.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9

4393

17

Tu hör om ni fr̄ denna skänkt ja denna skänkt,
den var oss allors obränt.

Tu reser ni från denna gärd till nästa gärd,
ni komma igen i dag om ett år
i ra i ra i gjung färcseer ka.

Rom gosser, liton os lusliga varo,
en gjung jul om ait bara.

Gjung färcseer Kalla ka.

4793

Häme
Söderman.

18

Maria Hallmark

Först vid Fornis kyrka
Vär Åmåls

Malmö d. 22. febr. 1917.

B B.

Härmed ett fragment av majoran, upptickat
i Arbetsinrättningen i Malmö efter S. P. Ekström, född i Svedala år 1833. Han
hade varit med 1852, då visan sjöngs i Kirke.

God afton om Ni hemma är
Hos ej är välkommen!
Görlat oss om ni vecka er
Glad oss för en härlig sommar!

Vår jord vi plöjt och harvat lår
och lagt vår såd i hemme kvar.

Dål varje korn få red att gro,
så det kan folla loge och galo.

vård

Det bin gröt och honing söl
till lekedom, mat, buns och myråd.

Det honan giva ägg ja fat
till pannkaka och aggemat.

Ett arnat är vi komma hämnast
möj varna vänskaps räda än (för varu fin fast i)
sl fän?
god matt, godnatt bär far och mor
Gru om gott; fred och ro

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Till Sisil: Glöra signe din och pådd.

Sann. Andersson.

se! v. Tydor:

"God afton om I hemma är"
sod. 63-64.

4393
Majvisa.

Hallands
Almåls-
Högs socken.

20

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1 Godafton! Bonden hemmen är.

Maj är välkommen.

Nu kommer ni er på möt besvar.

Gläder oss åt en givver vår

och så en söder sommer.

2 Nu sätter ni maj i bondens vägg
så ger han oss läder brännvin och ägg.

3 Nu hör ni mor på golvet gå

Hon letar efter ägg i varandra vri.

el. Blis inte onda för vi väckom er.

4 Och han inte mor fa kjortelen på
Så far hon la ta farsa bycer på.

5 Och tack och tack det ska ni ha.
För denna givare den var bra. ☒

6 Nu gå vi alla å er går.
Och kommer la igen te nista är.

7 Nu lyfter vi alla på vår hatt.
Och önskar er alla glädelig godnatt.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

*) el. För den givare ni ons ga.

Erhörs ej något, sjöng man :

Ligg och sov, din gamle stut,
tills korpar och kräker båra dig ut!

Vid andra tillfällen :

Härinne bor en herreman.
Hon ger oss ägg att iär spann.

Härinne bor en flicka fin
Hon ger oss ägg och brännvin.

I nu så är det Vallbornatt
och skogen klär sig i grönt hatt.

Råtullaer: Nu höra vi . . . . .

Ork tack, ork tack det ska I ha .

Bli en inte onda o. s. v.

Landskap: Halland *Upptecknat av:* C.W. von Sydow,
Härad: Halmstad *Adress:* Lund.
Socken: Kinnared *Berättat av:*
Uppteckningsår: före 1917. *Född år* i

Uppteckningen rör

God kväll om ni hemma är
 Maj är välkommen
 Vi kommen för att göra besvär
 Sommaren är så ljuvlig för ungdomen.

Vi sätten ris uti ert tak
 Det hetten I i morjon bak

Här inne bor en gumma god
 hon gav oss många ägg i fjar

Här inne bor en flicka fin
 ja önskar att hon vore min.

Se! v. Sydow:
 "God afton om
 I hemma är".
 sid. 68-69.

Här inne bor en bonde snål
Han äter sill o sure kål.

Tack o tack det ska ni ha
För gåvan den va ganska bra.

Nu löfta vi alla hatten av

Nu gå vi alla å er går
Vi kommen igen till nästa vår.

Majvisa.

God aften! Bondu hemma är
Maj är välkommen.
Först att vi nu väckom er.
Glädje os och så den söta sommen.

Inati så är det Valborgsnatt.
Skogen den här grönar hatt.

Nu sätton i maj uti er vagg.
Nu få ni pengar eller ägg.

Nu horon i mor på golvet gä.
Hon letar efter ägg i var endaste via.

Nu hör om vi tröskorna skramla.

Vi får ni ägg av den gamla.

Härinne bor en tärna.

Hon ger oss ägg så gärna.

Härinne bor en heders man.

Han ger oss ägg eller vad han kan.

Kan inte mor få kjortelen på.

Få far hon iätta männen byxor då.

Få ei nät, så ska de va smart.

Vihu inte tid att stå här till där.

Tack å tack, det shall ni ha.
Denna gåvan hon var bra.

Häb en folket inne.
Gud välsigne ert sime.

Nu gå ni över denna manrens går.
Gud välsigne både få och får.

Nu gå ni genom denna manrens port.
Gud välsigne både småt och stort.

Sprungen av August Andersson, Gudvarshult,
Krogsred (över 60 år); upptecknad av
Markus Johansson, Månsalbo, Krogsred.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1393

Då de skulle börja att ejunga,
samlades i regel ej mer än nio-
ra fä, samt en följdare och en
med ett handspelare. Flera och flera
kommo efter hand. Både gamla och
unga, pojkar som flickor. De
ejingo aldrig utan de hade lezaa
två spelman med sig. De fingo
ej hara några uppställningar för sig, ty
då hette det; den som ej kunn hälpa
sig i skinnet, fär ej vara med.

På de ställen där de ej fingo något
fogde de till att "skälla" vem som varit vart.
Om lördag efter det de hade gått skulle

stort takan, som sänktes ned i
en stor korgvarvskittel. Den fick
sedan alla lilla ~~och~~ de blev
kokta. Sedan rättades de fram på
fordel i stora korgar, och var och
en fick taga för sig så mycket
han ville. Brännvin hade de också i
riklig mängd. Sedan de hade åtit
fog dansen vid. Härst dansades gamla
polskor.

Nägt är den may rika de sjöng.^{8.}

4393

31

God affon bönde om ni hemma är.

Mayär väl kommen.

Bliven givad för vi väcka er.

Gläder oss och så den röta sommarn.

Ynatt eå är det Valborgs natt.

May.

Skogen den här grönen hallt.

Gläder oss.

Yan inne bor en heders man

May.

Yan ger oss nägt vad han kan

Gläder oss. . . . LUNDS UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

Hästholm

Kvagsunds sm.

32

Van höra vi mor på golvet gå

Maj: . . . . .

Hon letar efter ägg i varanda vrå
Gläder oss. . . . .

Tack och god natt Det ska ni ha

Maj: . . . . .

Ty givam den var ganska bra.
Gläder oss och nu den röta sommarn.

Malkus Johansson
Månsbo, Krogsered

Se! v. Sydow "God afton ...."

süd. 63.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Majvisa 4393

Alftshögs sn., Hall. 202.

Uppt. av Nils Palm

W.B. 33.

God af-ton! Bon-den hem-ma är. Maj är väl-kom-men nu komma vi ut till möt-be-svär

Glä-dur oss åt un-ty-ve-r var ochr sa-o un-sä-der som-mar

Kop. ar M.L.

Se! v. Sydow:

God afton .....

süd. 64-65

Majvisa 4393

Halland

Viginge sn 33

Uppl. av N. Palm

LUND'S UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

2.

God afton om jag hemma är! Maj är välkommen. För-låt oss

om vi väcka er! Sommaren är ljuslig för ungdomen.